

На срѣща стои овчарче

И на Драганка думаше:

„Не пий, Драганке, тѣзъ вода

Тѣзъ вода не е хубава:

Вчера войници минахъ,

Раненъ войвода носехъ!

Люти му рани миехъ,

Кървави ризи перехъ,

Остри ножове триехъ.“

Драганка овчарче не слуша,

Веднѣжъ водица погълна,

Дважъ се Драганка провикна:

„Клѣта му душа проклѣта,

Който овчарче не слуша.“

Кара Мустафа.

Боленъ ми лѣжитъ, море, Кара-Мустафа,

Де гиди, боленъ Кара-Мустафа.

Боленъ ми лѣжитъ, море, та ке да умрѣтъ,

Де гиди, боленъ Кара-Мустафа.

Кой ке ти носитъ, море, дългата пушка,

Де гиди, боленъ Кара-Мустафа.

— Нека я носитъ, море, тозъ хайдутъ Велко,

Защо е болѣ юнакъ отъ мене.

Кой ке ти носитъ, море, острата сабя,

Де гиди, боленъ Кара-Мустафа.

— Нека я носитъ, море, тозъ хайдутъ Велко,

Защо е болѣ юнакъ отъ мене.

Кой ке ти яха, море, вранята коня,

Де гиди, боленъ Кара-Мустафа.